

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za teška
kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena na
teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br.: IT-95-5/18-T
Datum: 19. februar 2014.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 19. februara 2014.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA IZDAVANJE NALOGA *SUBPOENA*
NORMANU SCHINDLERU**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Vlada Sjedinjenih Američkih Država

posredstvom ambasade Sjedinjenih Američkih
Država u Nizozemskoj, Haag

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

gr. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po “Zahtjevu optuženog za izdavanje naloga *subpoena* Normanu Schindleru” od 14. januara 2014. godine (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi svoju odluku u vezi s tim.

I. Kontekst i argumentacija

1. Optuženi u Zahtjevu traži da Vijeće izda, na osnovu pravila 54 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), nalog *subpoena* kojim će primorati Normana Schindlera da svjedoči u ovom predmetu 17. februara 2014. godine.¹

2. Optuženi tvrdi da je pokušao da obezbijedi Schindlerovu dobrovoljnu saradnju, ali da je Vlada Sjedinjenih Američkih Država (dalje u tekstu: SAD) odbila da Schindlera učini dostupnim za razgovor.²

3. Optuženi navodi da ima razumnih osnova za vjerovanje da Schindler, koji je od 1994. godine bio načelnik “Interagencijske radne grupe za Balkan direktora Centralne obavještajne službe”, posjeduje relevantne i potencijalno ekskulpatorne informacije koje mogu bitno pomoći njegovu tezu.³ Optuženi navodi da bi Schindler mogao opovrći svjedočenje generala UNPROFOR-a Michaela Rosea da su bosanski Srbi započeli ofanzivu u Goraždu i da je to bio primjer koordinacije i rukovođenja Vojskom Republike Srpske (dalje u tekstu: VRS) od strane optuženog.⁴ Optuženi takođe navodi da Schindlerovo potencijalno svjedočenje može potkrijepiti njegovu tezu da nije imao efektivnu kontrolu nad Ratkom Mladićem i VRS-om u vrijeme događaja u Srebrenici, kao ni saznanja da će zarobljenici u Srebrenici biti pogubljeni, te da bi Schindler mogao da opovrgne navode o postojanju navodnog udruženog zločinačkog poduhvata (dalje u tekstu: UZP) čiji su učesnici optuženi, Slobodan Milošević i Vojislav Šešelj.⁵

4. Optuženi tvrdi da je Schindlerovo svjedočenje potrebno da bi se pravično riješilo po pitanjima o kojima se sudi u ovom predmetu.⁶ Optuženi navodi da je Schindler bio na “jedinствenoj funkciji u središtu obavještajnog aparata zemlje s najvećim kapacitetom za prikupljanje obavještajnih podataka u svijetu u vrijeme kada su obavještajni potencijali te zemlje biti potpuno

¹ Zahtjev, par. 1, 31.

² Zahtjev, par. 21–23, Dodatak K.

³ Zahtjev, par. 2, 7, 24–27, Dodatak A.

⁴ Zahtjev, par. 25.

⁵ Zahtjev, par. 25–26.

⁶ Zahtjev, par. 28, 30.

usmjereni prema Bosni”.⁷ Optuženi navodi da on ne može navesti nijedan drugi ni pouzdaniji izvor informacija koji bi omogućio da se utvrdi da on lično nije znao za zločine u Srebrenici i da nije učestvovao u njima, da u to vrijeme nije imao kontrolu nad Mladićem i VRS-om i da nije učestvovao u UZP-u s Miloševićem i Šešeljem.⁸ Najzad, optuženi navodi da Sjedinjene Američke Države nisu navele nijednog drugog funkcionera koji posjeduje isto toliko informacija kao Schindler ili više od njega, a za kojeg su voljne da dozvole da svjedoči ili da se s njim obavi razgovor.⁹

5. Dana 15. februara 2014. godine, tužilaštvo je obavijestilo Vijeće putem elektronske pošte da ne želi da odgovori na Zahtjev.

6. Pošto je Vijeće pozvalo Sjedinjene Američke Države da odgovore na Zahtjev,¹⁰ one su 5. februara 2014. godine dostavile “Odgovor Sjedinjenih Američkih Država na ‘Poziv Sjedinjenim Američkim Državama’ koji je Pretresno vijeće uputilo 21. januara 2014. godine” (dalje u tekstu: Odgovor). Sjedinjene Američke Države tvrde da Zahtjev treba odbiti zbog toga što optuženi nije uspio da ispuni nijedan od tri uslova potrebna za izdavanje naloga *subpoena*.¹¹

7. Sjedinjene Američke Države navode da nalog *subpoena* nije potreban jer optuženi nije dokazao postojanje legitimne forenzičke svrhe za pribavljanje svjedočenja, niti je pokazao razuman osnov za vjerovanje da postoji velika vjerovatnoća da bi Schindler mogao dati informacije koje će suštinski pospješiti tezu optuženog u vezi s jasno definisanim pitanjima relevantnim za ovo suđenje.¹² Sjedinjene Američke Države navode da Schindler, koji se u vrijeme kada je bio načelnik Interagencijske radne grupe za Balkan nalazio u Washingtonu, da nema nikakve veze s optuženim i da nije bio svjedok nijednog od događaja obuhvaćenih tezom optuženog.¹³

8. Sjedinjene Američke Države tvrde da su tvrdnje optuženog “pune pogrešnih karakterizacija i netačnosti”.¹⁴ Najprije, kada je riječ o tvrdnji optuženog da je Schindler izjavio da “UN vjeruje da su Muslimani započeli nedavne borbe na području Goražda”, SAD navode da dokument na koji se optuženi poziva u Dodatku B pokazuje da ga nije sačinio Schindler tokom sastanka Radne grupe za Balkan.¹⁵ Pored toga, SAD tvrde da izvještaj koji je uz Zahtjev priložen kao Dodatak C, za koji

⁷ Zahtjev, par. 28.

⁸ Zahtjev, par. 28.

⁹ Zahtjev, par. 28.

¹⁰ Poziv Sjedinjenim Američkim Državama, 21. januar 2014. godine.

¹¹ Odgovor, par. 1, 8.

¹² Odgovor, par. 16.

¹³ Odgovor, par. 10.

¹⁴ Odgovor, par. 11.

¹⁵ Odgovor, par. 12.

optuženi tvrdi da ga je napisao Schindler, jasno pokazuje da je njegov autor zapravo jedna druga osoba i da nema pokazatelja da je Schindler prisustvovao sastanku na kome je ta izjava data.¹⁶ SAD takođe tvrde da još tri izvještaja, priložena uz Zahtjev kao dodaci D, E i G, pokazuju da Schindler nije autor izjava koje su u njima sadržane.¹⁷

9. SAD takođe tvrde da optuženi nije pokazao da je izdavanje naloga *subpoena* Schindleru jedini postojeći način da se pribave tražene informacije.¹⁸ SAD navode da optuženi može sam da svjedoči o tim događajima i da je imao priliku da dovede svjedoke koji su iz prve ruke upoznati s navedenim događajima i da o tim pitanjima unakrsno ispita svjedoke tužilaštva.¹⁹ SAD takođe tvrde da u spisu već postoji znatna količina dokumentarnih dokaza u vezi s informacijama koje optuženi nastoji da pribavi od Schindlera ili da su takvi dokazi i inače dostupni optuženom, te da nalog *subpoena* nije najmanje nametljiv način za pribavljanje informacija koje optuženi traži.²⁰

10. Najzad, SAD tvrde da optuženi nije uložio razumne napore da obezbijedi Schindlerovo dobrovoljno svjedočenje, ali tvrdi da se Vijeće ne mora baviti tim aspektom s obzirom na to da optuženi nije ispunio prva dva uslova za izdavanje naloga *subpoena*.²¹

II. Mjerodavno pravo

11. Pravilo 54 Pravilnika predviđa da Pretresno vijeće može izdati nalog *subpoena* “koji [je] potreb[an] za vršenje istrage ili pripremu i vođenje suđenja”. Nalog *subpoena* postao bi u svrhu pravila 54 “potreban” kada je pokazana legitimna forenzička svrha pribavljanja takvih informacija:

Strana koja prije ili za vrijeme suđenja podnosi molbu za izdavanje takvog naloga [...] *subpoen[a]* morala bi pokazati razumnu osnovu za svoje vjerovanje da postoji velika vjerovatnost da joj potencijalni svjedok pruži informacije koje će joj bitno pomoći u izvođenju dokaza u vezi sa jasno definisanim pitanjima koja se odnose na predstojeće suđenje.²²

12. Da bi ispunio uslov postojanja legitimne forenzičke svrhe, podnosilac zahtjeva možda mora da predoči informacije o takvim činionicima kao što su funkcija koju je potencijalni svjedok obavljao u vrijeme događaja o kojima je riječ, svaki kontakt svjedoka s optuženim, mogućnost koju je

¹⁶ Odgovor, par. 13.

¹⁷ Odgovor, par. 14–15.

¹⁸ Odgovor, par. 17.

¹⁹ Odgovor, par. 18.

²⁰ Odgovor, par. 19.

²¹ Odgovor, par. 21, dodaci A, B.

²² *Tužilac protiv Krstića*, predmet br. IT-98-33-A, Odluka po molbi da se izdaju *subpoene*, 1. juli 2003. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Krstić*), par. 10; *Tužilac protiv Halilović*, predmet br. IT-01-48-AR73, Odluka u vezi s izdavanjem naloga *subpoena*, 21. juni 2004. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Halilović*), par. 6; *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po zahtevu dodeljenih branilaca da Tony Blair i Gerhard Schröder svedoče i da se s njima pre svedočenja obavi razgovor, 9. decembar 2005. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milošević*), par. 38.

svjedok eventualno imao da tim događajima lično prisustvuje i sve izjave u vezi s tim događajima koje je svjedok dao tužilaštvu ili nekom drugom.²³

13. Čak i ako strana u postupku uvjeri Pretresno vijeće da nalog *subpoena* za svjedočenje svjedoka ima legitimnu forenzičku svrhu, izdavanje takvog naloga bi i dalje bilo neprimjereno ako bi se do traženih informacija moglo doći na drugi način.²⁴ Najzad, podnosilac zahtjeva mora pokazati da je uložio razumne napore da obezbijedi dobrovoljnu saradnju potencijalnog svjedoka i da u tome nije bio uspješan.²⁵

14. Naloga *subpoena* ne treba olako izdavati jer to za sobom povlači upotrebu prisilnih mjera i može dovesti do nametanja krivičnih sankcija.²⁶ Diskreciono ovlaštenje Pretresnog vijeća da izdaje naloga *subpoena* stoga je potrebno da bi se osiguralo da se prinudni mehanizam naloga *subpoena* ne zloupotrebljava i/ili ne koristi kao taktika na suđenju.²⁷ U suštini, nalog *subpoena* treba smatrati posljednjim pribježištem.²⁸

III. Diskusija

15. Kao što je gore navedeno, da bi ispunio potrebni uslov za izdavanje naloga *subpoena*, podnosilac zahtjeva mora pokazati razumnu osnovu za svoje vjerovanje da postoji velika vjerovatnost da mu svjedok pruži informacije koje će mu bitno pomoći u izvođenju dokaza u vezi s jasno definisanim pitanjima relevantnim za njegovo suđenje.²⁹ Prema riječima optuženog, očekuje se da Schindler svjedoči o sljedećem: (i) situaciji u Goraždu, čime bi se opovrglo svjedočenje generala Rosea da je to bila ofanziva bosanskih Srba i pokazao stepen koordinacije i rukovođenja koje je optuženi imao nad VRS-om; (ii) odnosu optuženog s drugim učesnicima UZP-a od 1991. do 1995. godine; (iii) o tome da optuženi nije imao kontrolu nad Mladićem i VRS-om u vrijeme događaja u Srebrenici; i (iv) o tome da optuženi nije imao saznanja u vezi s postupanjem prema

²³ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 6; Odluka u predmetu *Krstić*, par. 11; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 40.

²⁴ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 7; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 41.

²⁵ *Tužilac protiv Perišića*, predmet br. IT-04-81-T, Odluka po zahtevu tužilaštva za izdavanje naloga *subpoena ad testificandum*, 11. februar 2009. godine, par. 7; *Tužilac protiv Simbe*, predmet br. ICTR-01-76-T, Odluka po zahtjevu odbrane za izdavanje naloga *subpoena* za svjedoka SHB, 7. februar 2005. godine, par. 3.

²⁶ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 6; *Tužilac protiv Brđanina i Talića*, predmet br. IT-99-36-AR73.9, Odluka po interlokutornoj žalbi, 11. decembar 2002. godine, par. 31.

²⁷ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 6, 10.

²⁸ V. *Tužilac protiv Martića*, predmet br. IT-95-11-PT, Odluka po dodatnom podnesku tužilaštva u vezi sa Zahtevom tužilaštva od 3. juna 2005. za izdavanje naloga *subpoena*, donijeta kao povjerljiva i *ex parte* 16. septembra 2005. godine, par. 12. "Drugim rečima, takve mere [naloga *subpoena*] treba primenjivati oprezno i samo ako na raspolaganju ne stoje druge, manje nametljive mere, koje bi verovatno obezbedile efekat koji datom merom pokušava da se postigne."

²⁹ Odluka u predmetu *Krstić*, par. 10; Odluka u predmetu *Halilović*, par. 6. V. takođe Odluka u predmetu *Milošević*, par. 38.

zarobljenicima iz Srebrenice.³⁰ Vijeće stoga konstatuje da se informacije koje se traže od Schindlera odnose na jasno definisana pitanja relevantna za tezu optuženog.

16. Kako je Vijeće ranije navelo, informacije koje se traže putem izdavanja naloga *subpoena* moraju biti od “bitne pomoći”, a ne samo korisne ili od izvjesne pomoći.³¹ Drugim riječima, one moraju biti od “suštinske ili znatne pomoći” optuženom u vezi s jasno definisanim pitanjem koje je relevantno za ovo suđenje.³² Vijeće primjećuje da se Schindler nalazio u Washingtonu, dok je bio na funkciji načelnika Intergencijske radne grupe za Balkan od 1994. do 1997. godine.³³ Njegova saznanja o događajima tokom tog perioda poticala su iz izvještaja koje su sačinili drugi i nema pokazatelja da je on lično imao direktne kontakte s optuženim ili da je prisustvovao bilo kom od događaja o kojima je riječ.³⁴

17. Vijeće je pregledalo dokumente koje je optuženi podnio u prilog Zahtjevu.³⁵ U dva dokumenta ili nije navedeno ime autora ili je autor neko drugi, a ne Schindler.³⁶ Dodatak C sadrži izvještaj o “sastanku Kolegijuma visokih rukovodilaca” ispod zaglavlja Savjeta za nacionalnu bezbjednost.³⁷ Na spisku prisutnih nema Schindlerovog imena, a ono se ne pominje ni na drugim mjestima u tom izvještaju.³⁸ Dodatak F potiče iz američke ambasade u Beogradu i predstavlja rezime sastanka Miloševića i predstavnika Kontakt grupe.³⁹ Taj dokument je poslat državnom sekretaru SAD u Washingtonu, ali nema pokazatelja da ga je Schindler primio ili da je znao za njega.⁴⁰

18. Tri dokumenta u dodacima D, E i G su obavještajni izvještaji koje je sačinila Radna grupa za Balkan u vrijeme kada je njen načelnik bio Schindler, ali ti dokumenti ne sadrže ništa što ukazuje na to da je Schindler autor tih izvještaja.⁴¹ U jednom dokumentu se ne navodi ko je njegov autor.⁴² U dva druga dokumenta ime autora je redigovano, ali se upućuje na to da se “komentari i

³⁰ Zahtjev, par. 25–26.

³¹ Odluka po zahtjevu optuženog za izdavanje naloga *subpoena* predsjedniku Karolosu Papouliasu, 23. oktobar 2012. godine (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Papouliasom), par. 15; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 39 [naglasak u originalnom tekstu].

³² V. Odluka u vezi s Papouliasom, par. 15; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 39, gdje se poziva na Odluku u predmetu *Krstić*, par. 11.

³³ Odgovor, par. 10.

³⁴ Zahtjev, Dodatak A.

³⁵ Zahtjev, dodaci A, B, C, D, E, F, G, H.

³⁶ Zahtjev, dodaci C, F.

³⁷ Zahtjev, Dodatak C.

³⁸ Zahtjev, Dodatak C.

³⁹ Zahtjev, Dodatak F.

⁴⁰ Zahtjev, Dodatak F.

⁴¹ Zahtjev, dodaci D, E i G.

⁴² Zahtjev, Dodatak E.

pitanja [...] mogu uputiti načelniku Interagencijske radne grupe za Balkan direktora Centralne obavještajne službe”.⁴³

19. Najzad, tri preostala dokumenta u dodacima A, B i H sačinio je Schindler.⁴⁴ Prvi je članak pod naslovom “Razmišljanja o Interagencijskoj radnoj grupi za Balkan direktora Centralne obavještajne službe”, u kojem Schindler opisuje svoju ulogu i dužnosti načelnika.⁴⁵ Taj dokument govori o funkcionisanju Interagencijske radne grupe za Balkan i ulozi Schindlera u obezbjeđivanju informacija drugim agencijama u Vladi SAD.⁴⁶ Drugi dokument sadrži bilješke o sastanku “Kolegijuma visokih rukovodilaca posvećenom Bosni”, koji je održan 10. aprila 1994. godine, i u njemu Schindler napominje da “UN misli da su Muslimani započeli nedavne borbe na području Goražda”.⁴⁷ Schindler izvještava o mišljenju Ujedinjenih nacija (dalje u tekstu: UN) u to vrijeme i ne iznosi lično mišljenje po tom pitanju. Najzad, treći dokument je memorandum od 13. jula 1995. godine koji je Schindler poslao direktoru Centralne obavještajne službe u okviru priprema za sastanak Kolegijuma visokih rukovodilaca posvećenog Bosni i Hercegovini koji je trebalo da se održi 14. jula 1995. godine, i u njemu se upućuje na redigovani dio koji “nudi određena razmišljanja o tome šta bi bosanski Srbi mogli sljedeće da urade [u Srebrenici]”.⁴⁸ Vijeće zaključuje da je Schindler, kao načelnik Radne grupe za Balkan, znao za neke od tih dokumenata i da bi mogao da govori o informacijama sadržanim u njima. Vijeće se stoga uvjerilo da postoji velika vjerovatnoća da će Schindlerovo svjedočenje bitno pomoći optuženom u izvođenju dokaza odbrane. Stoga je optuženi ispunio uslov legitimne forenzičke svrhe.

20. Međutim, Vijeće podsjeća da, čak i ako ga je podnosilac zahtjeva uvjerio da je ispunio uslov legitimne forenzičke svrhe, izdavanje naloga *subpoena* može i dalje biti neprimjereno ako bi se do traženih informacija moglo doći na drugi način.⁴⁹ Najprije, kada je riječ o Goraždu, Vijeću su predloženi dokazi da je mišljenje UN-a bilo da su bosanski Muslimani možda ti koji su započeli borbe.⁵⁰ Vijeću su takođe predloženi dokazi o odnosu između optuženog i Miloševića i ono je od jednog broja svjedoka čulo svjedočenja da nije postojao UZP, uključujući svjedočenje učesnika

⁴³ Zahtjev, dodaci D, G.

⁴⁴ Zahtjev, dodaci A, B i H.

⁴⁵ Zahtjev, Dodatak A.

⁴⁶ Zahtjev, Dodatak A.

⁴⁷ Zahtjev, Dodatak B.

⁴⁸ Zahtjev, Dodatak H.

⁴⁹ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 7; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 41. V. takođe Odluka po zahtjevu optuženog za izdavanje naloga *subpoena* predsjedniku Karolosu Papouliasu, 23. oktobar 2012. godine (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Papouliasom), par. 9

⁵⁰ V., npr., Michael Rose, T. 7372–7374, 7386 (6. oktobar 2010. godine); DP D137 (Dnevni izvještaj UNPROFOR-a, 10. juli 1995. godine), str. 5–6; Anthony Banbury, T. 13431–13435 (16. mart 2011. godine); DP D1154 (Izvještaj UNPROFOR-a, 25. april 1994. godine); DP D1155 (Izvještaj UNPROFOR-a, 27. april 1994. godine); DP D3496 (Izvještaj UNPROFOR-a, 16. april 1994. godine).

navodnog UZP-a.⁵¹ Najzad, Vijeće napominje da je optuženi sve vrijeme tokom izvođenja dokaza odbrane predočavao dokaze o tome da mu nije bilo rečeno za navodna pogubljenja u Srebrenici i da nisu postojali planovi za to.⁵² Shodno tome, Vijeće zaključuje da se tražene informacije mogu pribaviti na druge načine, te stoga neće izdati nalog *subpoena*, na osnovu pravila 54 Pravilnika.

21. Vijeće zaključuje da nije potrebno da ocjenjuje da li je optuženi učinio razuman napor da obezbijedi Schindlerovu dobrovoljnu saradnju zbog toga što Zahtjev nije opravdan po drugim osnovima.⁵³

22. Vijeće još jednom podsjeća optuženog da se nalozi *subpoena* neće olako izdavati, da njihovo korištenje treba da bude ograničeno i da se oni moraju koristiti samo izuzetno, kao posljednje pribježište za pribavljanje informacija koje su i pravno i činjenično relevantne i potrebne za njegovu tezu.⁵⁴ Zahtjev pokazuje da se optuženi ne obazire na upozorenja Vijeća u vezi s ovim.

⁵¹ Za dokaze u vezi s odnosom optuženog s Miloševićem, uopšteno, v., npr., DP P823 (Sedmična politička procjena UNPROFOR-a, 3. novembar 1993. godine), str. 1, 6; DP P829 (Sedmična politička procjena UNPROFOR-a, 16. april 1994. godine), str. 4; DP P831 (Sedmični izvještaj SRSG-a o stanju, 26. april 1995. godine), str. 3; DP P2257 (Sedmični izvještaj UNPROFOR-a o stanju, 18. mart 1995. godine), str. 2–3; DP P2567 (Bilješka sa 42. sjednice VSO SRJ, 23. avgust 1995. godine); DP P3804 (Izjava svjedoka Charlesa Kirudje od 17. novembra 2010. godine), par. 138–145; DP P3861 (Izvjestaj UNPROFOR-a, 23. avgust 1994. godine); DP P3864 (Izvjestaj UNPROFOR-a, 24. novembar 1994. godine); DP P3868 (Izvjestaj UNPROFOR-a, 16. februar 1995. godine); DP P3870 (Sedmični izvještaj UNPROFOR-a o stanju, 3. juni 1995. godine). Za informacije o postojanju UZP-a, v., npr., Milan Martić, T. 38090–38093 (9. maj 2013. godine), T. 38160 (13. maj 2013. godine); DP D3528 (Izjava svjedoka Milana Martića od 7. maja 2013. godine), par. 23; DP D3665 (Izjava svjedoka Vojislava Šešelja od 1. juna 2013. godine), par. 31–35; Vladislav Jovanović, T. 34274–34275, 34283–34285 (26. februar 2013. godine); DP D3015 (Izjava svjedoka Vladislava Jovanovića od 22. februara 2013. godine), par. 50–52; Milorad Dodik, T. 36842–36844, 36902–36903 (9. april 2013. godine); Momir Bulatović, T. 34540–34542 (28. februar 2013. godine); DP D3051 (Izjava svjedoka Momira Bulatovića od 25. februara 2013. godine), par. 14–18; DP D3659 (Izjava svjedoka Ljubomira Borovčanina od 30. maja 2013. godine), par. 46; Momčilo Krajišnik, T. 43269–43270, T. 43298–43302; John Zametica, T. 42470–42471 (29. oktobar 2013. godine); DP D3993 (Izjava svjedoka Vujadina Popovića od 2. novembra 2013. godine), par. 39, 54; DP D3932 (Izjava svjedoka Milenka Živanovića od 27. oktobar 2013. godine), par. 13.

⁵² V., npr., DP D3659 (Izjava svjedoka Ljubomira Borovčanina od 30. maja 2013. godine), par. 45–47; DP D3561 (Izjava svjedoka Dane Katanić od 14. decembra 2012. godine), par. 8–9; DP D2905 (Izjava svjedoka Srđe Trifkovića od 5. februara 2013. godine), par. 24–35; DP D2762 (Izjava svjedoka KW554 od 14. septembra 2012. godine), par. 30; Milenko Inđić, T. 32610–32611 (24. januar 2013. godine); Momčilo Krajišnik, T. 43351–43353 (12. novembar 2013. godine); DP D3886 (Izjava svjedoka Svetozara Andrića od 16. juli 2013. godine), par. 30–31; DP D3749 (Izjava svjedoka Milenka Karišika od 23. juna 2013. godine), par. 40, 63; DP D3853 (Izjava svjedoka Zvonka Bajagića od 5. jula 2013. godine), par. 36A-E; DP D3682 (Izjava svjedoka Gordana Milinića od 8. juni 2013. godine), par. 17–19; DP D3720 (Izjava svjedoka Petra Salapure od 17. juna 2013. godine), par. 22–23; DP D3993 (Izjava svjedoka Vujadina Popovića od 2. novembra 2013. godine), par. 64, 81–83, 90–91; DP D3977 (Izjava svjedoka Mileta Dmičića od 29. oktobra 2013. godine), par. 21–23; DP D3960 (Izjava svjedoka Tomislava Kovača od 28. oktobra 2013. godine), par. 113–118, 123, 128–138; DP D3932 (Izjava svjedoka Milenka Živanovića od 27. oktobra 2013. godine), par. 8.

⁵³ Zahtjev, par. 21–23, dodaci I–K.

⁵⁴ Odluka u vezi s Papouliasom, par. 21; Odluka po drugom zahtjevu optuženog za izdavanje naloga *subpoena* u svrhu razgovora s predsjednikom Billom Clintonom, 21. avgust 2012. godine, par. 16.

IV. Dispozitiv

23. Shodno tome, Vijeće, na osnovu člana 29 Statuta i Pravila 54 Pravilnika, ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sačinjeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 19. februara 2014. godine
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]